

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

BESLAGKAMER

Nr. 395

A.R. 05 / 1778 / A en A.R. 05 / 9455 / A

- verzet tegen bevel – dwangsom - art. 1385bis, lid 3 en 4 Ger.W. - termijn
- op tegenspraak
- eindvonnis na samenvoeging

395 / B / 05

In zake van :

De Heer , bediende, wonende te

Eiseres,
Vertegenwoordigd door Mter , advocaat te

Aangeboden op
Niet te registreren
De Ontvanger

Tegen :

De GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de Provinciale afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de provincie , met kantoren gevestigd te 3000 Leuven, Blijde Inkomststraat, 105

Verweerster,
Vertegenwoordigd door Mter loco , advocaat te

Na in beraadneming op 9 september 2005, spreekt de Beslagrechter volgend vonnis uit :

REGISTER
NR. 05/48 446

V-EV

AFCHRIFT afgeleverd aan
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W.: art. 792-1030)
Bijlage :
2 dagvaardingen
5 besluiten

Gelet op :

A.R. 05/1778/A

- de gedinginleidende dagvaarding betekend op 3 februari 2005 bij exploit van gerechtsdeurwaarder met verblijfplaats te
- de besluiten van eiser neergelegd op 11 april 2005
- de besluiten en aanvullende besluiten van verweerder neergelegd respectievelijk op 10 maart 2005 en 25 april 2005

A.R. 05/9455/A

- de gedinginleidende dagvaarding betekend op 9 augustus 2005 bij exploit van gerechtsdeurwaarder met verblijfplaats te
- de besluiten van eiser neergelegd op 9 september 2005
- de besluiten van verweerder neergelegd op 8 september 2005

Gehoord de advocaten van partijen in hun pleidooien ter zitting van 9 september 2005;

° ° °

1. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN HET VERWEER

1.1. De vordering van eiser strekt er voornamelijk toe :

“

te horen zeggen voor recht dat de gevorderde dwangsommen opgelegd bij het arrest van het Hof van Beroep van 21 juni 1988, niet verbeurd zijn en het bevel tot betaling van 29 december 2004 niet kan worden ten uitvoer gelegd bij gebrek aan rechtsgrond en titel, dat dit bevel nietig is;

Verwerende partij te veroordelen om aan mijn verzoeker een schadevergoeding te betalen wegens foutief uitbrengen van intimiderend bevel, dat de schade onder voorbehoud van vermeerdering of vermindering en zonder nadelige erkentenis geschat wordt op 2.000 €”.

Dezelfde vordering stelt eiser in naar aanleiding van het hem op 27 juni 2005 betekende bevel tot betaling.

1.2. Verweerder besluit tot de ongegrondheid van alle vorderingen van eiser.

2. PROCEDUREVOORGAANDEN

De belangrijkste procedurevoorgaanden, relevant voor de beoordeling van huidige zaak en zoals zij uit de procedur stukken en de door partijen neergelegde stukken blijken, kunnen als volgt samengevat worden:

Bij vonnis van 26 mei 1987, gewezen door de correctionele rechtbank te Brussel, wordt de heer _____ veroordeeld tot een geldboete van 500 BEF x 60 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden en wordt het herstel van de plaats in de vorige toestand bevolen binnen een termijn van één jaar. Tevens wordt beslist dat na deze datum het college van burgemeester en schepenen, de gevolmachtigde ambtenaar en het Vlaamse Gewest in geval dat het vonnis niet ten uitvoer werd gelegd, daarin kan voorzien op kosten van de veroordeelde die gedwongen wordt de uitgaven terug te betalen tegen overlegging van een staat op zijn kosten begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter op verzoekschrift.

Bij arrest van 21 juni 1988 bevestigt de dertiende kamer van het Hof van Beroep het bestreden vonnis op strafgebied en op burgerlijk gebied "mits deze enkele wijzigingen :

- dat de termijn van één jaar, om tot herstel van de plaats in de vorige toestand over te gaan, ingaat op heden,
- dat de beklagde veroordeeld wordt tot betaling van een dwangsom aan de burgerlijke partij van tweeduizend frank per dag vertraging ingeval na het verstrijken van de gestelde termijn niet vrijwillig tot herstel van de plaats in de vorige toestand werd overgegaan;"

Op 29 juni 2004 laat de stedenbouwkundige inspecteur van de provinciale afdeling ROHM – _____ dit arrest betekenen aan de heer _____

Op 29 december 2004 laat dezelfde stedenbouwkundige inspecteur aan de heer _____ een bevel betekenen tot betaling van een hoofdbedrag van 9.073,14 € wegens verbeurde dwangsommen voor de periode van 30 juni 2004 tot 29 december 2004.

Tegen dit bevel tekent de heer _____ op 3 februari 2005 verzet aan.

Op 27 juni 2005 laat de stedenbouwkundige inspecteur een nieuw bevel tot betaling betekenen aan de heer _____ voor het hoofdbedrag van 9.073,14 € en van 8.924,40 €, dit laatste bedrag zijnde berekend voor de verbeurde dwangsommen tijdens de periode van 30 december 2004 tot 27 juni 2005.

Tegen dit laatste bevel tekent de heer _____ op 9 augustus 2005 verzet aan.

Beide verzetten maken het voorwerp van huidig geding uit.

3. BEOORDELING

3.1. Gelet op de uiteengezette procedurevoorgaanden dienen beide verzetten als samenhangend te worden behandeld in toepassing van artikel 30 Ger.W. en worden beide zaken, op uitdrukkelijk verzoek van partijen, samengevoegd.

3.2. Eiser verzet zich tegen de ten verzoeken van verweerder gedane bevelen tot betaling om reden dat op het ogenblik dat zij aan hem betekend werden, zowel het eerste op 29 december 2004 als het tweede op 27 juni 2005, volgens hem nog geen dwangsommen verschuldigd waren. De hem door de rechter ten gronde toegekende termijn van één jaar gaat immers, luidens zijn stelling, maar in op het ogenblik van de betekening van de uitspraak ten gronde, waarbij een dwangsom wordt opgelegd, hetzij *in casu* slechts op 29 juni 2004.

Verweerder betwist dit stellende dat de dwangsomrechter *in casu* geen toepassing gemaakt heeft van artikel 1385bis, vierde lid Ger.W., naar luid waarvan de rechter kan bepalen "*dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren*".

Antwoordend op een prejudiciële vraag van het Hof van Cassatie (Cass., 16 juni 2000, Arr. Cass., 2000, 376.) heeft het Benelux Gerechtshof in haar arrest van 25 juni 2002 (Benelux Hof, 25 juni 2002, N.J.B., 2002, 1419.) geoordeeld dat deze termijn bedoeld in artikel 1385bis, vierde lid Ger.W., gedurende dewelke de dwangsom niet kan worden verbeurd, ertoe strekt de veroordeelde nog enige tijd te geven de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de verbeurte van de dwangsom tot gevolg heeft.

In casu heeft de dwangsomrechter de door hem opgelegde dwangsom ondermeer als volgt uitdrukkelijk gemotiveerd : "*Dat het daarom is aangewezen aan beklagde een dwangsom op te leggen om de executie van het arrest af te dwingen; dat dit hem zal aanzetten om, van zodra het arrest is gekend, de nodige maatregelen te treffen ten overstaan van de derden die de uitvoering van de herstelmaatregel zouden kunnen bemoeilijken*";".

Door de toevoeging van de onderlijnde zinsnede "*van zodra het arrest is gekend*" heeft de dwangsomrechter duidelijk aangegeven dat de termijn voor het voldoen van de hoofdveroordeling pas ingaat vanaf de betekening van de beslissing, nu de veroordeelde pas op dat ogenblik ervan verwittigd wordt dat hij nog een termijn heeft gekregen om de hoofdveroordeling te voldoen. Door de betekening van de beslissing wordt de veroordeelde er bovendien ook in kennis van gesteld dat de schuldeiser aandringt op de tenuitvoerlegging van de beslissing.

Aldus heeft de dwangsomrechter *in casu* wel gebruik gemaakt van de hem door artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W. geboden mogelijkheid en konden de dwangsommen nog niet worden verbeurd voor het verstrijken van de termijn van één jaar, ingaand vanaf de betekening van de uitspraak, hetzij slechts vanaf 29 juni 2004, zoals terecht verdedigd door eiser.

Ten onrechte heeft verweerder dan ook op 29 december 2004 en vervolgens op 27 juni 2005 een bevel tot betaling laten betekenen.

Eiser vordert hiervoor een schadevergoeding ten bedrage van tweemaal 2.000 € doch blijft volledig in gebreke zijn schade aan te tonen zodat hem geen schadevergoeding kan toegekend worden.

Tenslotte zijn, overeenkomstig artikel 1395, tweede lid Ger.W. *juncto* artikel 1039, eerste lid Ger.W., de beslissingen van de beslagrechter van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad zodat deze uitvoerbaarheid niet dient te worden gevraagd noch uitdrukkelijk te worden uitgesproken.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende op tegenspraak;

Voegt de zaken ingeschreven onder de algemene rolnummers A.R. 05/1778/A en A.R. 05/9455/A samen;

Verklaart de vorderingen van de heer ontvankelijk
en gegrond in de hiernavolgende mate;

Verklaart het bevel tot betalen, betekend aan de heer
op 29 december 2004 en op 27 juni 2005, onrechtmatig ;

Wijst hem voor het overige af van zijn vorderingen;

Veroordeelt de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de provincie tot de gerechtskosten,
begroot in hoofde van de heer op 252,16€ + 250,16€
(dagvaardingen en rolstellingen) + 237,98€ (rechtsplegingvergoeding) en
in hoofde van haarzelf op 237,98€ (rechtsplegingvergoeding);

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de
beslagkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel,
op 16 december 2005,
waar aanwezig waren en zitting namen :
Mevrouw , beslagrechter
Mevrouw , griffier